EL PUNT AVUI+

OPINIÓ 2 setembre 2020 2.00 h

LA GALERIA

Aransa

JOAN VENTURA

Fa alguns dies vaig estar per primera vegada a Aransa, el poble d'on era originari el meu avi Joan Brugulat Mons (Aransa, 1893 – Llagostera, 1983) i on mai va voler tornar tot i que sovint en parlava amb enyorança. Va ser un dels cerdans que baixaven a buscar-se la vida al pla, davant la duresa del seu territori. Passejant per aquest poblet, que depèn de Lles de Cerdanya, i després d'un parell de converses, vaig acabar de fer-me una idea de les seves raons. L' avi va quedar orfe de mare ben aviat i, tot i que la seva madrastra es va portar bé amb ells, la dona que els va fer créixer va ser la Lliberata Navarro, l'àvia, que va parir dotze fills i tenia temps d'ocupar-se dels nets. L'avi Joan mai no es va entendre amb el seu pare i ara sé el perquè: el meu besavi es va mal vendre la casa i els camps de Cal Serra per poder anar a viure a Girona renunciant a fer de pagès. És una història molt típica: vendre's l'hisenda per viure dels rèdits. A Girona va treballar un xic, però no consta que ajudés la família de l'avi, la meva, que

La dona que els va fer créixer va ser la Lliberata Navarro, l'àvia, que va parir dotze fills i tenia temps d'ocupar-se dels nets

van passar èpoques molt magres. Aquest mes, en una aposta inevitable pel turisme de redescobriment de casa nostra, hem estat a Aransa en una de les excursions que hem fet des de Saneja, on ens ha acollit una bona amiga. Abans havíem passat pel refugi del Cap del Rec (estació d'esquí) i pel refugi del Pradell i vam caminar en direcció a la Tossa plana de Lles, però desviant-nos cap als estanys de Setut. A la tornada vam seguir la pista d'esquí nòrdic d'Aransa passant per Pollineres, on es van filmar algunes escenes de les *Excursionistes calentes* (1999), de Conrad Son, la primera pel·lícula porno en català. També vam fer la pujada al Cadí pel pas dels Gosolans, on l'estiu de 1906 hi va transitar Picasso anant de Gósol cap a França amb una mula, acompanyat de Fernande Olivier, que tenia un record tràgic d'aquell viatge. Des de Montellà (hi ha un horrorós bloc de pisos que trenca el paisatge) vam anar fins al refugi de Prat d'Aguiló. Una vegada al pas de Gosolans, vam travessar la plana del Cadí per poder veure el Pedraforca. També volíem anar als estanys de Meranges, però la sobreocupació de gent i vehicles ens va fer enrere i vam acabar fent una banyada al riu Duran i recol·lectant una carlina per salvaguardar la porta. Tenim un país extraordinari i a Cal Serra hi viu la família de l'únic veí d'Aransa que encara fa de pagès!